

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับวัตถุประสงค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ 2) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ 3) เพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน บริบทของสถานศึกษา เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกสถานศึกษา (SWOT) ด้านจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัด โอกาสอุปสรรค และแนวทางแก้ปัญหาตลอดจนกรอบแนวคิดของสถานศึกษา โดยการเก็บข้อมูล วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกสถานศึกษา (SWOT) วิเคราะห์ความเป็นไปได้ ด้วยการสัมภาษณ์ทั่วไป ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ฝ่ายบริหาร ตัวแทนนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านอาคารสถานที่ จำนวน 7 คน และการสอบถามด้วยแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่าง 150 คน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ให้มีรูปแบบการบริหารที่ชัดเจนเป็นระบบ เป็นรูปธรรม เหมาะสมกับความต้องการ วิเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดที่มีประสิทธิภาพส่งประสิทธิผล ต่อสถานศึกษาที่มีคุณภาพ

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ร่างรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลคือ ฝ่ายบริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการสถานศึกษา สังเคราะห์เป็นรูปแบบ IEBN

2. สร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิสังเคราะห์ให้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ 2SIEBN

3. ตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิสังเคราะห์ ให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมสมบูรณั้กับบริบทสภาพความต้องการสถานศึกษา

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2562 ในการบริหารสถานศึกษาทั้ง 6 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารวิชาการ ฝ่ายบริหารงานกิจการนักเรียน ฝ่ายบริหารงานบุคคล ฝ่ายบริหารงบประมาณ ฝ่ายบริหารทั่วไป และฝ่ายฟื้นฟูสมรรถภาพและสุขอนามัย โดยฝ่ายบริหาร คณะครูบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาขับเคลื่อนรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ พร้อมเก็บข้อมูลการใช้รูปแบบให้ครอบคลุม

2. สอบถามความพึงพอใจ โดยผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ครูบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเผยแพร่และขยายผลการดำเนินการวิจัย สามารถนำเสนอรายละเอียดตามเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์ทั่วไปสอบถามความคิดเห็น และนำผลวิเคราะห์สถานภาพภายนอกและภายในสถานศึกษา ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ

จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการจัดการศึกษาพิเศษ ด้านสังคมชุมชน ด้านอาชีพ ด้านสิ่งแวดล้อม

1. สรุปผลการวิเคราะห์สภาพภายนอกและภายในสถานศึกษาของสภาพปัจจุบัน พบว่ามี ปัญหา ข้อจำกัด อุปสรรค โอกาส แต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ปัญหา

จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันด้านสมรรถนะผู้เรียน พบสภาพปัญหา ดังนี้

1.1.1 ด้านความสามารถในการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องด้านการรับ-ส่งสาร ข้อมูล เพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื่องจากพยาธิสภาพของอวัยวะที่ใช้ในการพูด มีการเกร็งกล้ามเนื้อปาก ลิ้น ทำให้สื่อสารด้วยคำพูดไม่ชัด พูดตะกุกตะกัก พูดติดอ่าง และ/หรือการแสดงท่าทาง สีหน้า ในการสื่อสารที่ใช้กล้ามเนื้อมือ ชี้อักษร หยิบ จับ ยกลำบาก ถึงแม้ว่าโรงเรียนได้จัดให้มีการสื่อสารเสริมทางเลือกอื่นในการสื่อสารด้วยกระบวนการ AAC (Augmentative and Alternative Communication) แล้วก็ตาม การสื่อสารที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการฟัง ดู พูด อ่านและเขียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการรับรู้และเรียนรู้ ได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ในลักษณะของการใช้คำพูดหรือท่าทางเพื่อถ่ายทอดความต้องการของตนเองและสื่อสารสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน อีกทั้งการสื่อสารกับบุคคลภายนอกสภาพปัญหาดังกล่าว ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตในสภาพที่มีความแตกต่างและการเรียนรู้ของนักเรียน

1.1.2 ด้านความสามารถในการคิด พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องทางร่างกาย อันเนื่องมาจากสมอง (Cerebral Palsy: CP) จึงส่งผลให้สมองทั้ง 2 ซีกมีปัญหาการถ่ายทอด แปลความหมายข้อมูล คิดอย่างมีเหตุผล คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญและจำเป็นที่จะต้องใช้ในการเรียนรู้ทักษะด้านต่าง ๆ เมื่อนักเรียนขาดความสามารถในกระบวนการคิดด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ สภาพทางความคิดของนักเรียนอาจมีความบกพร่องเนื่องจากการกระตุ้นและปรับความบกพร่องไม่สามารถตอบสนองทางความคิดได้ดีสักเท่าไรในสถานการณ์ที่มีความซับซ้อนซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งด้านพฤติกรรมและอารมณ์อย่างชัดเจน อีกทั้งกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนในการนำความรู้ไปใช้ในการคิด ถึงแม้ว่าโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนเทคนิคการวิเคราะห์ความยากง่ายของสาระการเรียนรู้แล้ว จำเป็นต้องใช้กระบวนการเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดให้นักเรียนแต่ละบุคคล สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันในสังคมได้

1.1.3 ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา พบว่า นักเรียนมีภูมิหลัง ประสบการณ์เดิมที่ขาดโอกาส ก่อนเข้ารับการศึกษาในโรงเรียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถแก้ปัญหา เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การช่วยเหลือตนเองในรับประทาน การนอน การทำความสะอาดร่างกาย การแต่งกาย ฯลฯ การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์ ต่าง ๆ การใช้วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นทักษะ จำเป็นที่ต้องฝึกให้นักเรียน เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้โดยไม่เป็นภาระต่อผู้อื่น

1.1.4 ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต พบว่า นักเรียนที่มีความ บกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มีทักษะการใช้ชีวิตประจำวันที่ดีกว่านักเรียน ทั่วไป เนื่องจากพยาธิสภาพของนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน การใช้ชีวิตประจำวันจึง จำเป็นต้องมีผู้ช่วยเหลือซึ่งมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความพิการของนักเรียนแต่ละคน ถึงแม้ว่าโรงเรียนได้จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนใช้ทักษะชีวิตประจำวัน เสริมหลักสูตรสถานศึกษา คือ การดำเนินกิจวัตรประจำวัน (ADL: Activities Daily Living) เพื่อให้ นักเรียนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างอิสระมากที่สุด

1.1.5 ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี พบว่า นักเรียนสามารถ นำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในการแสวงหาความรู้และกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ยังคงขาด การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานสิ่งประดิษฐ์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต

1.2 ข้อยกจำกัด

1.2.1 ด้านโครงสร้างและนโยบาย พบว่า สถานศึกษาได้จัดทำ โครงสร้างการบริหารโรงเรียน เพิ่มจากฝ่ายบริหารตามโครงสร้างสถานศึกษา 4 ฝ่าย เป็น 6 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานกิจการนักเรียนและฟื้นฟูสมรรถภาพและสุขอนามัย เนื่องจากข้อจำกัดของ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มีเงื่อนไขและข้อจำกัด เฉพาะในการดูแลตัวเอง มีความต้องการจำเป็นต้องทำการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและดูแลสุขภาพ ในการดำรงชีวิตประจำวัน ส่งผลให้บุคลากรรับภาระงานเพิ่มขึ้น

1.2.2 ด้านการครอบคลุมบริการและคุณลักษณะผลผลิต พบว่า ผู้เรียน มีข้อจำกัดด้านสุขภาพ สุขอนามัย ไม่สามารถดูแลตนเองในชีวิตประจำวันได้เอง มีความยากลำบาก ในการเคลื่อนไหวการปฏิบัติกิจกรรมจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามความต้องการ จำเป็นตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) ส่วนนักเรียนที่มีการเจ็บป่วย เรื้อรังจำเป็นต้องการรักษาตัวที่บ้าน โรงเรียนจัดบุคลากรเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพควบคู่กับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนด้วยแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้ครอบคลุมพื้นที่บริการของนักเรียน

แต่คณะครู บุคลากร ผู้รับผิดชอบไม่เพียงพอต่อการให้บริการ ทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน

1.2.3 ด้านบุคลากร พบว่า สถานศึกษาขาดบุคลากรด้านการบริหารงานในฝ่ายต่าง ๆ ตามโครงสร้างบริหารงานจำเป็นต้องแต่งตั้งบุคลากรภายในให้ปฏิบัติหน้าที่แทน แต่ขาดประสบการณ์การบริหารจัดการ จำนวนนักสหวิชาชีพและพี่เลี้ยงผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และเจ้าหน้าที่บริหารไม่เพียงพอและไม่มีใบประกอบวิชาชีพส่งผลให้คณะครูบุคลากรประจำการรับภาระงานมากขึ้น

1.1.4 ด้านการเงิน พบว่า งบประมาณในการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์สิ้นเปลืองหมวดสาธารณูปโภค ในการดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคลของนักเรียนไม่เพียงพอขาดครุภัณฑ์ที่จำเป็น กายอุปกรณ์ ยาและเวชภัณฑ์ งานฟื้นฟูสมรรถภาพ และงบประมาณซ่อมบำรุงอุปกรณ์ไม่เพียงพอด้วยการใช้งานของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ที่ใช้กายอุปกรณ์

1.1.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า วัสดุอุปกรณ์ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเก้าอี้ ล้อสม้ย ไม่สามารถใช้งานได้ตรงกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ

1.1.6 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ฝ่ายบริหารไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการตาม โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน ต้องแต่งตั้งคณะครูบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

1.1.7 ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ครอบครัวของนักเรียนบางส่วนเป็นชนเผ่า มีความเชื่อในความพิการของบุตร มีความเชื่อว่าความพิการมาจากภูติผีปีศาจ เชื่อการรักษาทางไสยศาสตร์มากกว่าทางการแพทย์ ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่เลี้ยงดูบุตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมด้านการศึกษาและพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนที่ควรเป็นไปตามวัยอย่างเหมาะสม ทำให้เด็กประสบปัญหาในการใช้ชีวิตประจำ เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ไข ปัญหา เป็นต้น

1.1.8 ด้านเทคโนโลยี พบว่า สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี ที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกไม่สามารถใช้งานได้เต็มสมรรถนะ จำเป็นต้องปรับ เสริมอุปกรณ์เพื่อประโยชน์การใช้งาน และการเชื่อมต่อการเข้าถึงเทคโนโลยี

1.1.9 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจนไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณจัดหาวัสดุสิ้นเปลืองของบุตรได้ และชุมชนแวดล้อมสถานศึกษาไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้เต็มที่

1.1.10 ด้านการเมืองและกฎหมาย พบว่า สภาพสังคมและการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงทำให้นโยบายการศึกษา ขาดความต่อเนื่อง และเป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา สิทธิและโอกาสของผู้พิการไม่เข้าถึงการให้บริการ ขณะเดียวกันผู้พิการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและโอกาสของตนเอง

1.3 อุปสรรค

1.3.1 ด้านโครงสร้างและนโยบาย พบว่า การขับเคลื่อนกลยุทธ์ของโรงเรียนยังไม่สามารถทำได้ทั้งระบบ

1.3.2 ด้านการครอบคลุมบริการ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง มีโรคประจำตัว ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ต้องมีผู้ช่วยเหลือดูแล นักเรียนพิการซ้อนเรียนรู้ได้ต่ำ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงาน สนับสนุนการเรียนรู้ก่อนข้างน้อย

1.3.3 ด้านบุคลากร พบว่า จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อภาระงานที่โรงเรียนมี บุคลากรวิชาชีพเฉพาะทางไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ขาดครูผู้สอนตามวิชาเอก ขาดบุคลากรคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอน และขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีเพื่อ การเรียนการสอน

1.3.4 ด้านการเงิน พบว่า งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เป็นจริง การระดมทุนจากภายนอกไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย และการใช้งบประมาณไม่เป็นไปตามแผนเนื่องจากภาระงานเฉพาะกิจที่ต้องดำเนินงานอย่างเร่งด่วน

1.3.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า จำนวนวัสดุ ครุภัณฑ์ การฟื้นฟูสมรรถภาพ เครื่องช่วยผู้พิการไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน งบประมาณในการบำรุงรักษา สื่อ ภายอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ครุภัณฑ์ ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และขาดผู้เชี่ยวชาญในการซ่อมแซมบำรุงรักษา

1.3.6 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า การติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียนไม่เป็นระบบครบวงจร ขาดการประชาสัมพันธ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างทั่วถึง

1.3.7 ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ผู้ปกครองไม่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนตามวัย เนื่องด้วยความเชื่อทางวัฒนธรรมและสังคมแวดล้อมที่อาศัย ชุมชนและสังคมมีเจตคติทางลบต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่เป็นภาระและยุ่งยาก สถานที่ต่าง ๆ ในชุมชนไม่เอื้อต่อการเข้าถึงของผู้พิการ

1.3.8 ด้านเทคโนโลยี พบว่า สื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อผู้พิการ ทางร่างกายไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมกับสภาพความพิการ ราคาแพง และข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีหลากหลาย ทำให้ยากต่อการวิเคราะห์ แยกแยะ ประเมินและนำไปใช้

1.3.9 ด้านเศรษฐกิจ พบว่า งบประมาณที่ได้รับจากรัฐไม่สอดคล้อง กับการะงาน การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงของโรงเรียน

1.3.10 ด้านการเมืองและกฎหมาย พบว่า นโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง การให้สิทธิและ โอกาสผู้พิการในการรับบริการสาธารณะไม่ทั่วถึง ขาดกฎหมายหน่วยงานเฉพาะด้านสวัสดิการ ผู้พิการ ในส่วนของกายอุปกรณ์

1.4 แนวทางแก้ไข

1.4.1 โรงเรียนดำเนินการแต่งตั้งภายในให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ บริหารงานฝ่ายตามโครงสร้างบริหารงานโรงเรียนให้ครบทุกฝ่าย

1.4.2 โรงเรียนดำเนินการขอใบอนุญาตการสอนกับสำนักงานครุสภา สำหรับบุคลากรที่ไม่มีใบประกอบวิชาชีพครูให้ปฏิบัติการสอนได้

1.4.3 โรงเรียนประสานงานหน่วยงาน เครือข่าย ชุมชน ร่วมมือสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.4.4 โรงเรียนประชาสัมพันธ์ระดมทรัพยากร งบประมาณ สนับสนุน การดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าประสงค์

1.4.5 การขับเคลื่อนกลยุทธ์ของโรงเรียนให้เป็นระบบมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียน

1.4.6 สนับสนุนเปิด โอกาสครูบุคลากรได้ศึกษาค้นคว้า มีความรู้ ความเข้าใจ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ

1.4.7 สนับสนุน ส่งเสริมเอื้ออำนวยความสะดวกการให้บริการฟื้นฟู สมรรถภาพ ดูแลสุขภาพอนามัย สุขภาพนักเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้อง ตรงตามความต้องการจำเป็นศักยภาพนักเรียนแต่ละบุคคล โดยแผน IEP/IPP ที่มีคุณภาพ

1.4.8 สร้างขวัญกำลังใจบุคลากรของโรงเรียน เสมือนครอบครัว กัลยาณมิตร

1.4.9 สร้างความเชื่อมั่น ทศนคติ เจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้พิการ แก่ผู้ปกครอง ชุมชน

1.4.10 โรงเรียนควรมีรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของบริบทโรงเรียน ภายใต้ข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรค โอกาส

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ทั่วไปผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสอบถามความคิดเห็นกรอบแนวคิดการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็น พิเศษโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ความเห็น ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบันและความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

สมรรถนะผู้เรียน	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านความสามารถ ในการสื่อสาร	โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร และใช้การสื่อสารเสริมทางเลือกอื่น เช่น การสื่อสารทั้งทางวาจา ทางกาย ภาษาท่าทาง สื่อภาพหรือสื่ออื่น ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสม กับศักยภาพของนักเรียน
2. ด้านความสามารถ ในการคิด	ควรส่งเสริมกิจกรรมฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม การฝึกปฏิบัติจากกิจกรรม ชิงงาน ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และฝึกการวางแผนงาน อย่างเป็นระบบ และการตัดสินใจด้วยตนเอง และการตัดสินใจ ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านความสามารถ ในการแก้ปัญหา	ควรฝึกทักษะการแก้ปัญหาจากสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว ไปยังสิ่งต่าง ๆ ที่ไกลตัว การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับศักยภาพของ ตนเอง มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาร่วมกับบุคคลอื่น
4. ด้านความสามารถ ในการใช้ทักษะชีวิต	ควรส่งเสริมความสามารถในการใช้ชีวิตของผู้เรียน ที่มีความพิการทางร่างกายผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน กิจกรรมส่งเสริมความสามารถ การจัดระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน การดูแลสุขภาพอนามัย การฟื้นฟูสมรรถภาพ เป็นต้น ให้สามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม คุณธรรมจริยธรรม ฯลฯ

สมรรถนะผู้เรียน	ข้อเสนอแนะ
	เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รู้จักเลือกปฏิบัติสิ่งที่ถูกต้อง รวมทั้งการรู้จักยับยั้งชั่งใจ มีเหตุผลและเลือกดำรงชีวิตในทางที่เหมาะสมกับศักยภาพและสอดคล้องกับความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล
5. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	ควรส่งเสริม การเลือก การใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับความพิการและเหมาะสมตามวัย ส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี การเข้าถึงเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประจำวัน และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม หรือการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ในการสร้างสรรค์ผลงานสิ่งประดิษฐ์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต

จากตารางที่ 4.1 พบว่า มีข้อเสนอแนะจากสัมภาษณ์การส่งเสริมสมรรถนะผู้เรียน ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการสื่อสาร 2) ด้านความสามารถในการคิด 3) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ผู้วิจัยจึงนำไปเป็นแนวทางกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ที่จัดการเรียนการสอนควบคู่กับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

2. ผลการศึกษา สภาพปัจจุบัน และความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และ 2) สภาพปัจจุบัน และความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ แบ่งเป็น ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สรุปผล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 150 คน

ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ
เพศ			
1.	ชาย	61	40.67
2.	หญิง	89	59.33
รวม		150	100.00
สถานะ			
1.	ผู้บริหาร	15	10.00
2.	ครู	40	26.67
3.	บุคลากร	20	13.33
4.	นักเรียน	40	26.67
5.	ผู้ปกครอง	25	16.67
6.	คณะกรรมการสถานศึกษาฯ	10	06.66
รวม		150	100.00
อายุ			
1.	ต่ำกว่า 20 ปี	36	24.00
2.	21 – 30 ปี	14	9.33
3.	31 – 40 ปี	25	16.67
4.	41 – 50 ปี	42	28.00
5.	51 ปีขึ้นไป	33	22.00
รวม		150	100.00
ระดับการศึกษา			
1.	ต่ำกว่าปริญญาตรี	62	41.00
2.	ปริญญาตรี	66	44.00
3.	สูงกว่าปริญญาตรี	22	15.00
รวม		150	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.33 เพศชาย ร้อยละ 40.67 เป็นครู ร้อยละ 26.67 นักเรียน ร้อยละ 26.67 ผู้ปกครอง ร้อยละ 16.67 บุคลากร ร้อยละ 13.33 ผู้บริหาร ร้อยละ 10.00 และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 6.67 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 28.22 อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 24.00 อายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 22.00 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 16.67 และอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 9.33 ส่วนระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 44 ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 41 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

องค์ประกอบรูปแบบ	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านความสามารถในการสื่อสาร	3.48	0.74	ปานกลาง	4.54	0.63	มากที่สุด
2. ด้านความสามารถในการคิด	3.47	0.69	ปานกลาง	4.50	0.65	มาก
3. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา	3.48	0.69	ปานกลาง	4.51	0.63	มากที่สุด
4. ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	3.44	0.74	ปานกลาง	4.61	0.66	มากที่สุด
5. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	3.45	0.77	ปานกลาง	4.56	0.70	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	3.46	0.73	ปานกลาง	4.54	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สภาพปัจจุบันรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกองค์ประกอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ($\bar{X}=3.46$, S.D.=0.73) โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.79) และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.69) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือด้านความสามารถในการคิด ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.47 ($\bar{X}=3.47$, S.D.=0.69) ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.74)

ส่วนความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ($\bar{X}=4.54$, S.D.=0.65) โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.66) รองลงมาคือด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.70) ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความสามารถในการคิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ($\bar{X}=4.50$, S.D.=0.65)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ องค์ประกอบด้านความสามารถในการสื่อสาร

ความสามารถในการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การพูดหรือสื่อสารด้วยวิธีการต่าง ๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว ประสบการณ์ของตนเอง	3.46	0.66	ปานกลาง	4.57	0.71	มากที่สุด
2. การเลือกวิธีการรับ-ส่งสารได้อย่างมีวิจารณญาณ	3.46	0.83	ปานกลาง	4.59	0.70	มากที่สุด
3. การเลือกวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม	3.49	0.64	ปานกลาง	4.54	0.62	มากที่สุด
4. การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง	3.54	0.81	มาก	4.51	0.54	มากที่สุด
5. การพูดสื่อสารกับบุคคลภายนอก และผู้ที่เข้ามาศึกษาดูงาน	3.44	0.75	ปานกลาง	4.50	0.60	มาก
รวมเฉลี่ย	3.48	0.74	ปานกลาง	4.54	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพปัจจุบันรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้านความสามารถในการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.74) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่เหมาะสม อย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.81) รองลงมาคือการเลือกวิธีการสื่อสาร ได้เหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ($\bar{X}=3.49$, S.D.=0.64) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพูดสื่อสารกับบุคคลภายนอก และผู้ที่เข้ามาศึกษาดูงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.75)

ส่วนความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ($\bar{X}=4.54$, S.D.=0.63) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเลือกวิธีการรับ-ส่งสาร ได้อย่างมีวิจารณญาณ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ($\bar{X}=4.59$, S.D.=0.70) รองลงมาคือการพูดหรือสื่อสารด้วยวิธีการต่าง ๆ ในการถ่ายทอดเรื่องราว ประสบการณ์ของตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.71) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพูดสื่อสาร กับบุคคลภายนอก และผู้ที่เข้ามาศึกษาดูงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ($\bar{X}=4.50$, S.D.=0.60)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ องค์ประกอบด้านความสามารถในการคิด

ความสามารถในการคิด	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. การคิดวิเคราะห์ แยกแยะ สิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ	3.61	0.65	มาก	4.52	0.72	มากที่สุด
2. การ คิด นอก กรอบ อย่าง สร้างสรรค์	3.41	0.71	ปานกลาง	4.51	0.63	มากที่สุด
3. การมีเหตุผลในการคิด การ ตัดสินใจ เกี่ยวกับตนเอง	3.43	0.73	ปานกลาง	4.48	0.56	มาก
4. การพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมการ คิด และตัดสินใจอย่างเป็นระบบ	3.52	0.65	มาก	4.46	0.60	มาก
5. การร่วมกิจกรรมที่แสดงออกทาง ความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกับหน่วยงานภายนอก	3.39	0.71	ปานกลาง	4.51	0.72	มากที่สุด

ความสามารถในการคิด	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
รวมเฉลี่ย	3.47	0.69	ปานกลาง	4.50	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สภาพปัจจุบันรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการคิด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ($\bar{X}=3.47$, S.D.=0.69) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การคิดวิเคราะห์ แยกแยะ สิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.65) รองลงมาคือการพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมการคิด และตัดสินใจอย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{X}=3.52$, S.D.=0.65) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การร่วมกิจกรรมที่แสดงออกทางความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกับหน่วยงานภายนอก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.71)

ส่วนความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ($\bar{X}=4.50$, S.D.=0.65) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การคิดวิเคราะห์ แยกแยะ สิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ($\bar{X}=4.52$, S.D.=0.72) รองลงมาคือการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์ และการร่วมกิจกรรมที่แสดงออกทางความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกับหน่วยงานภายนอก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.63 และ S.D.=0.72) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมการคิด และตัดสินใจอย่างเป็นระบบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ($\bar{x}=4.46$, S.D.=0.60)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ องค์ประกอบด้านความสามารถในการแก้ปัญหา

ความสามารถในการแก้ปัญหา	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้เป็นลำดับขั้นตอน	3.37	0.75	ปานกลาง	4.49	0.55	มาก

ความสามารถในการแก้ปัญหา	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
2. การใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา บนหลักคุณธรรม	3.42	0.70	ปานกลาง	4.51	0.56	มากที่สุด
3. การเข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลง ของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม	3.65	0.67	มาก	4.55	0.76	มากที่สุด
4. การค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา	3.57	0.61	มาก	4.53	0.69	มากที่สุด
5. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ร่วมกับบุคคลอื่น	3.41	0.68	ปานกลาง	4.45	0.61	มาก
รวมเฉลี่ย	3.48	0.69	ปานกลาง	4.51	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่าสภาพปัจจุบันรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.69) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ($\bar{X}=3.65$, S.D.=0.67) รองลงมาคือการค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.61) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ร่วมกับบุคคลอื่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ($\bar{X}=3.41$, S.D.=0.68)

ส่วนความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.63) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.76) รองลงมาคือการค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.69) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ร่วมกับบุคคลอื่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.61)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ องค์ประกอบด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	3.48	0.67	ปานกลาง	4.65	0.66	มากที่สุด
2. การจัดการและเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.50	0.81	มาก	4.64	0.66	มากที่สุด
3. การแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาปรับใช้ชีวิตประจำวัน	3.47	0.72	ปานกลาง	4.61	0.66	มากที่สุด
4. การจัดการกับปัญหาและความขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม	3.33	0.81	ปานกลาง	4.59	0.61	มากที่สุด
5. การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น	3.43	0.69	ปานกลาง	4.55	0.69	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	3.44	0.74	ปานกลาง	4.61	0.66	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่าสภาพปัจจุบันรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.74) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดการและเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.81) รองลงมาคือการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.67) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดการกับปัญหาและความขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 ($\bar{X}=3.33$, S.D.=0.81)

ส่วนความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.66) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.66) รองลงมาคือการจัดการ

และเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ($\bar{X}=4.64$, S.D.=0.66) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลต่อตนเองและผู้อื่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.69)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ องค์ประกอบด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	สภาพปัจจุบัน			ความต้องการ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับความพิการและเหมาะสมตามวัย	3.49	0.75	ปานกลาง	4.55	0.74	มากที่สุด
2. ความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน	3.41	0.71	มาก	4.51	0.72	มากที่สุด
3. การเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ด้วยเทคโนโลยี	3.47	0.76	ปานกลาง	4.57	0.66	มากที่สุด
4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี กับหน่วยงานภายนอก	3.39	0.76	ปานกลาง	4.57	0.66	มากที่สุด
5. การใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน อย่างเหมาะสม	3.47	0.87	ปานกลาง	4.57	0.72	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	3.45	0.77	ปานกลาง	4.56	0.70	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่าสภาพปัจจุบันรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.77) โดยรายการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับความพิการและเหมาะสมตามวัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ($\bar{X}=3.49$, S.D.=0.75) รองลงมาคือการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้

ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ด้วยเทคโนโลยี และการใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน อย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ($\bar{X}=3.47$, S.D.=0.87) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี กับหน่วยงานภายนอก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.76)

ส่วนความต้องการรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้บริหาร นักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.70) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายด้วยเทคโนโลยี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี กับหน่วยงานภายนอก และการใช้เทคโนโลยีแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.72) รองลงมาคือการเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับความพิการและเหมาะสมตามวัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.74) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.72)

สรุปผลการศึกษา สภาพปัจจุบัน และความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ พบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ของผู้บริหาร ครู นักเรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน

2. ความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ของผู้บริหาร ครู นักเรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาฯ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

1. ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนพิการ ว่า “จากการที่ฉันเป็นผู้พิการและทำงานด้านคนพิการมาทั้งชีวิตและได้มาทำงานร่วมกับโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ข้อค้นพบในการพัฒนาเด็กพิการทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มี 3 ส่วนสำคัญ คือ I: *Impairment* คือ สภาพความพิการ เงื่อนไข ข้อจำกัด ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จากความพิการ E: *Empowerment* การพัฒนาศักยภาพหรือความสามารถของนักเรียนสามารถดำรงชีวิตอย่างอิสระ B: *Barrier free* การจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างสะดวก ไม่เป็นภาระกับผู้อื่น และควรเพิ่ม N: *Network* การใช้เครือข่ายพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาทั้ง 4 ส่วน พัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านวิชาการ คุณลักษณะที่ดี มีสมรรถนะสำคัญของ

ผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสมรรถนะที่เหมาะสมกับบริบทหรือสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ได้แก่ 1) ความสามารถในการสื่อสาร ด้วยสภาพความพิการ ทำให้ความสามารถในการสื่อสารของเด็ก ๆ บกพร่องไป ทั้งจากสาเหตุสภาพร่างกายและ ความสามารถในการเรียนรู้ ทั้งสองสาเหตุเกิดจากสภาพความพิการ ดังนั้นในการพัฒนาสมรรถนะใน ด้านนี้ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูหรือการใช้อุปกรณ์สื่อสารเสริมทางเลือกอื่น 2) ความสามารถในการคิดในทุกด้าน จึงมีความจำเป็นต้องคัดกรองเด็กตามความสามารถในการ เรียนรู้ เพื่อจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามศักยภาพ ของนักเรียนแต่ละบุคคล 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแก้ปัญหา และกิจกรรมการทำงานร่วมกัน 4) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต นักเรียนได้รับการพัฒนาการใช้ทักษะชีวิตการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถดำรงชีวิตประจำวัน และจัดการแก้ปัญหา และหลีกเลี่ยง พฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ในปัจจุบันการใช้ เทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีช่วยให้นักเรียน พิการเข้าถึงการทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับด้านความสามารถในการคิด และความสามารถในการแก้ปัญหา “ หากพิจารณาการพัฒนาผู้เรียนที่ความพิการตามศักยภาพ สามารถพัฒนาด้านการคิดและการแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กันได้ ซึ่งรวมการพัฒนาทั้งสองด้านไป ด้วยกันที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนพิการร่างกายไปด้วยกัน มีความเห็นว่า รูปแบบเป็นส่วน ที่สนับสนุนกัน และควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะสำคัญที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 แต่ทั้งนี้การพัฒนาสมรรถนะดังกล่าว ควรคำนึงถึงศักยภาพของ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพด้วย ดังนั้นการส่งเสริม สมรรถนะให้กับผู้เรียนด้านการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ คิดอย่างสร้างสรรค์ มีเหตุผลในการคิดและ ตัดสินใจอย่างเป็นระบบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาร่วมกับบุคคลอื่น ให้กับนักเรียน พิการ จำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่พัฒนา ให้นักเรียนได้ ร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ รู้จักการทำงานร่วมกับคนอื่น และการทำงานแบบกลุ่ม เพื่อร่วมกันคิดและการตัดสินใจ โดยจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแต่ละบุคคล จัดสื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 4 ตุลาคม 2562)

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ว่า “นักเรียนพิการทางร่างกายฯ การพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต การทำงานและการอาศัยอยู่ร่วมกับผู้อื่น การแสดงออกพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จะช่วยให้นักเรียนปรับตัวและใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นได้ดี เกิดความสัมพันธ์อันดี และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ตลอดจนนักเรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ หรืออาจกล่าวได้ว่าทักษะชีวิต คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้สามารถดูแลตนเองได้อย่างปลอดภัย การใช้ความคิด การปรับตัว การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์และความเครียดในการแก้ไขปัญหาให้กับตนเองอย่างเหมาะสม รู้จักเลือกปฏิบัติสิ่งที่ถูกต้อง รวมทั้งการรู้จักยับยั้ง ชั่งใจ จะเป็นผู้ที่มีเหตุผลและเลือกดำรงชีวิตในทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพและความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล มีแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนแบบพักประจำ ดังนั้น เด็กจะมีเวลาอยู่ในโรงเรียนตลอด 24 ชั่วโมงต่อวัน การกำกับดูแลทำได้ง่าย เพราะเด็กอยู่ในพื้นที่บริเวณจำกัด แต่การอยู่ร่วมกันหลาย ๆ คน บริบทและสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่รุ่มรื่น สะอาด และมีความปลอดภัย มาอยู่ในโรงเรียน มีส่วนสำคัญในการพักผ่อนหย่อนใจ และตอบสนองความต้องการทางกายและสมอง” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 4 สิงหาคม 2562)

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่ง ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ว่า “สภาพแวดล้อมที่จัดได้เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียน ได้มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีโอกาสได้เรียนรู้ธรรมชาติ ได้ดูแลสุขภาพ การออกกำลังกายภายในโรงเรียน เพราะนักเรียนมาจากต่างถิ่น มาอยู่ร่วมกับการมีสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง มีแหล่งเรียนรู้ได้ศึกษา คลายความคิดถึงกังวลไปได้บ้าง มีความสุขและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2562)

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่ง ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ว่า “สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว จากที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีความสำคัญในทุกด้าน แต่สำหรับเด็กกลุ่มนี้ ควรมีสรรรณะที่จำเป็นไม่น้อยไปกว่ากัน คือ ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างอิสระ ได้แก่ การที่คนพิการสามารถดำรงชีวิตประจำวันและจัดการกับชีวิตของตนเอง กำหนดแนวทางการดำรงชีวิตของตนเอง พึ่งตนเองให้ได้มากที่สุด มีความอิสระทางความรู้สึนึกคิด มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้ตามศักยภาพของตนเอง อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า และสมศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ด้วยความภาคภูมิใจ มีทักษะการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลให้

นักเรียนพิการเหล่านี้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีอิสระในตนเอง ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2562)

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีว่า “จากการได้เห็นการพัฒนาโรงเรียน นักเรียน และการส่งเสริมความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบ *Active Learning* ในการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีความพิการ แต่โรงเรียนสามารถจัดการเรียนรู้ที่นำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาบูรณาการการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ดี สร้างสรรค์นวัตกรรมที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นคิดว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันการสอนโดยใช้ *Coding* การประยุกต์ใช้ *IOT* ในการเรียนการสอนและการประดิษฐ์ชิ้นงาน จะทำให้นักเรียนมีทักษะการทำงานที่ดี และครูผู้สอนได้รับการพัฒนาทักษะการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2562)

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่ง ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์ถึงการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีว่า “การเลือกและใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับความพิการและเหมาะสมตามวัย ส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี การเข้าถึงเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประจำวัน และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีกับหน่วยงานภายนอก เพื่อเผยแพร่ทักษะและความสามารถของนักเรียนพิการทางร่างกายฯ ว่าคนพิการมีความสามารถและพัฒนาได้ เฉกเช่นเดียวกับคนปกติ ” (ผู้ทรงคุณวุฒิ. สัมภาษณ์, 10 สิงหาคม 2562)

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิข้างต้นนี้ มีความสอดคล้องกันเป็นอย่างดีกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถาม รวมทั้งยังพบประเด็นใหม่ ได้แก่ การดำรงชีวิตอย่างอิสระ (*Independent Living*) เป็นความสามารถที่จำเป็นสำหรับนักเรียนพิการทางร่างกายฯ ในการดำรงชีวิตควบคู่กับการใช้ทักษะชีวิต (*Living Skill*) จะส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะด้านการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และผู้วิจัยนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน 5 ดังนี้ 1) ด้านความสามารถในการสื่อสาร 2) ด้านความสามารถในการคิดและแก้ปัญหา 3) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 4) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และ 5) ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างอิสระ เป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการส่งเสริม สร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ตารางที่ 4.9 แสดงสรุปข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ที่	ประเด็นคำถาม	สรุปข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำตอบ
1	ท่าน มี แนว ความ คิด อย่างไร ในการ พัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการ การเสริมสร้างสมรรถนะ เชิงบูรณาการ สำหรับ ผู้เรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรี สังวาลย์เชียงใหม่	ถึงแม้ว่าคนพิการมักถูกมองให้เป็นผู้ไร้ความสามารถหรือ เป็นภาระ ขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณะต่าง ๆ ทั้งที่คนพิการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งของสังคมไทยที่ จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่าง จริงจัง เมื่อ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ต้องการสร้าง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะ การดูแลคนพิการในวัย เรียนมีความซับซ้อน และมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกันไปทุกด้าน ดังนั้นการเสริมสร้างสมรรถนะเพื่อให้มีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น เป็นตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงให้เห็นภาพรวมของ บุคคล การพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถ ใช้ชีวิตประจำวัน ได้โดยผ่านการบริการช่วยเหลือ ด้านการแพทย์ การฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ตลอดจนด้านสังคม เพื่อให้คนพิการสามารถมี คุณภาพชีวิตที่ดีและดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่า
2	รูปแบบการบริหารจัดการ การเสริมสร้างสมรรถนะ เชิงบูรณาการ สำหรับ ผู้เรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรี สังวาลย์เชียงใหม่ ควร ประกอบด้วยอะไรบ้าง	รูปแบบการบริหารจัดการการพัฒนาสมรรถนะของผู้พิการ ในวัยเรียน องค์ประกอบเพิ่มเติมที่เป็นส่วนสำคัญคือ องค์ประกอบที่ 1 ระบบ (system) คือระบบเป็นปัจจัยหลักที่ ได้รับการพัฒนาแบบองค์รวม โรงเรียนควรมีการบริหาร จัดการที่เป็นระบบมีเทคนิคหรือกลยุทธ์ในการดำเนินการที่ ชัดเจนเพื่อเป็นหลักการวางแผนเชิงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างเหมาะสม องค์ประกอบที่ 2 ทักษะ (skills) การพัฒนาทักษะของ ครูผู้สอนบุคลากรให้มีความรู้ทักษะการพัฒนาเชิงบูรณาการ อย่างเชี่ยวชาญเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะนั้น ไปยัง ผู้เรียน ได้ องค์ประกอบด้านที่ 3 คำนึงถึงความแตกต่างของความ พิการ (Impairment) นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ควรมีองค์ประกอบนี้เพื่อจัดบริการสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก

ที่	ประเด็นคำถาม	สรุปข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำตอบ
		<p>ความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้กับคนพิการ รวมถึงการจัดบริการทางด้านการแพทย์ เพื่อให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข มีสัมมาชีพ มีเกียรติภูมิแห่งตนและมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการได้</p> <p>องค์ประกอบด้านที่ 4 การเพิ่มขีดความสามารถ (Empowerment) การเพิ่มขีดความสามารถหรือศักยภาพตามความสามารถ ตามความถนัดของคนพิการด้านวิชาการ ด้านอาชีพ ด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ ให้จนถึงขีดสุดของคนพิการแต่ละคน</p> <p>องค์ประกอบด้านที่ 5 การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรค (Barrier Free) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรคเป็นเรื่องสำคัญมาก ส่งผลให้นักเรียนได้รับการบริการ ลดอุปสรรค และเอื้อต่อการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ที่เหมาะสม และองค์ประกอบสุดท้าย องค์ประกอบด้านที่ 6 เครือข่าย (Network) การให้ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
3	<p>การเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ควรมีสมรรถนะด้านใดบ้าง</p>	<p>สมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ นั้นควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมส่งเสริมความสามารถการแสดงออกด้านสังคมอารมณ์ จิตใจ กิจกรรมร่วมกับชุมชน กิจกรรมการแข่งขันด้านวิชาการ เทคโนโลยี แบบองค์รวม เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเชิงบูรณาการ ได้แก่ 1) ด้านความสามารถในการสื่อสาร 2) ด้านความสามารถในการคิดและแก้ปัญหา 3) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 4) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และ</p>

ที่	ประเด็นคำถาม	สรุปข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำตอบ
		5) ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างอิสระ เป็นแนวทางการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
4	องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง	องค์ประกอบของรูปแบบควรประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ หลักการ และกระบวนการของรูปแบบ และมีองค์ประกอบย่อยที่เป็นสมรรถนะเชิงบูรณาการของผู้เรียนที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน มีความเห็นยืนยันว่า องค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบมีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ได้แก่ แสวงหาความรู้ ความเข้าใจ ความหวังดีต่อนักเรียนอย่างจริงใจ ความเป็นผู้นำของผู้บริหาร และการประเมิน ผล (ผู้ทรงคุณวุฒิ, 9 พฤศจิกายน 2562, สัมภาษณ์)

จากตารางที่ 4.9 สรุปบันทึกการสนทนากลุ่มหลังจากมีการใช้ข้อคำถามที่ใช้ในการจัดสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นการสนทนาและความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ รูปแบบการบริหารทั้ง 4 ส่วน (IEBN) ควรเพิ่ม S: System และ S:Skills เป็นรูปแบบใหม่ (2SIEBN) พัฒนาที่ตัวนักเรียนเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านวิชาการ คุณลักษณะที่ดี มีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด จึงได้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ 2SIEBN MODEL มีองค์ประกอบคือ

1. S1 หมายถึง System คือการบริหาร จัดการในด้านต่างๆ ของโรงเรียน ได้แก่ โครงสร้าง นโยบาย กลยุทธ์ และรูปแบบการดำเนินการ เสริมสร้างสมรรถนะให้แก่ผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษให้เป็นไปได้เหมาะสม รวดเร็ว ทันสมัย ภายใต้การขับเคลื่อนตามกรอบแนวคิด KULYA TECHNIQUE ของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย

- Knowledge (K) เป็นการมุ่งเสริมสร้างให้ครูและบุคลากร มีการพัฒนาตนเอง เพื่อแสวงหาความรู้ เพื่อออกแบบการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพตามสมรรถนะที่ต้องการ

มีการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อออกแบบการเรียนการสอนเพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษ

- Understand (U) หมายถึง การดำเนินงานด้วยความเข้าใจเข้าถึงอย่างแท้จริง ในบริบทของนักเรียนและสร้างโอกาสให้นักเรียนมีความมั่นคง และทักษะอาชีพได้

- Love (L) เป็นการแสดงถึงความรัก ความเอ็นดู ความหวังดี ต่อนักเรียนอย่างจริงใจ การปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษทุกคนอย่างเท่าเทียมด้วยความจริงใจ และเป็นไปตามหลักคุณธรรม จริยธรรม

- Yearning (Y) ความปรารถนาของผู้บริหารและองค์กรสถาบันในการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะอย่างเต็มขีดความสามารถด้วยเงื่อนไขและข้อจำกัดที่หลากหลาย

- Action After Review (A) การประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูล และถอดบทเรียนเพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จและอุปสรรค เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวางแผนให้แก่ผู้เรียนต่อไป

2. S2 หมายถึง Skill ทักษะ คือ การพัฒนาครูผู้สอน บุคลากรของโรงเรียนให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถของตนเองให้มีความเชี่ยวชาญ โดยมีการจัดทำแผนการดำเนินงานทักษะในทุกฝ่ายงานของโรงเรียน เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน เช่น กิจกรรมการวางแผนแนวทางการพัฒนาฝ่ายงาน กิจกรรมอบรมพัฒนาบุคลากร กิจกรรมพัฒนาระบบงานฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาถ่ายทอดความรู้ผู้เรียนที่มีความจำเป็นพิเศษให้ได้รับทักษะในการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการได้

3. I หมายถึง *Impairment* คือ การจัดการสภาพความพิการของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางด้านร่างกาย โดยเชิงนโยบายโรงเรียนได้มีการจัดตั้งฝ่ายฟื้นฟูสมรรถภาพและสุขอนามัย มีหน้าที่ให้บริการบำบัดฟื้นฟู เตรียมความพร้อม แก้ไขปัญหา เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยใช้กระบวนการทางกายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด และการฟื้นฟูอื่นใดที่จะสามารถพัฒนาความสามารถทางร่างกายและการเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียน

จากแนวทางการพัฒนาฝ่ายฟื้นฟูสมรรถภาพและสุขอนามัย ทำให้เกิดการดำเนินโครงการสำคัญ เช่น “โครงการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านร่างกายสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ” เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนตามข้อจำกัดทางร่างกาย และการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นองค์รวม ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายนักเรียน กิจกรรมอาชญาบำบัด กิจกรรมธาราบำบัด

กิจกรรมผ่าตัดแก้ไขความพิการ กิจกรรมจัดทำ/จัดหารถเข็น ภายอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และซ่อมบำรุง/ดัดแปลง กิจกรรมป้องกันและลดอัตราการเกิดแผลกดทับ เป็นต้น

4. E หมายถึง Empowerment คือการพัฒนาศักยภาพหรือเพิ่มขีดความสามารถที่เหลืออยู่ของผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมการทำงานและการอาศัย อยู่ร่วมกับผู้อื่น การแสดงออกพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จะช่วยให้นักเรียนปรับตัวและใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่นได้ดี เกิดความสัมพันธ์อันดี และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีทักษะการทำงานอาชีพ พื้นฐาน เพื่อต่อยอดการประกอบอาชีพด้วยการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การปฏิบัติงานสามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้ ไม่เป็นภาระผู้อื่น

5. B หมายถึง Barrier – free คือ การจัดเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้เรียน ให้สามารถเข้าถึงบริการและสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนขจัดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำรงชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ที่เป็นทักษะต่าง ๆ รวมถึงอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ ยานพาหนะ สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดเพื่อขจัดอุปสรรคเหล่านี้

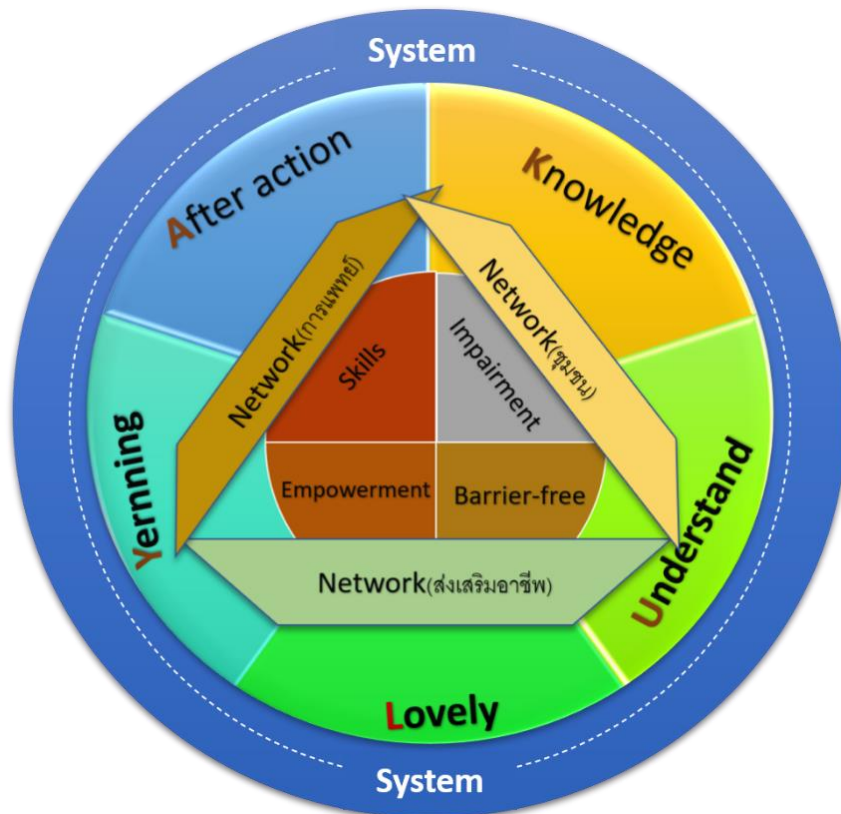
6. N หมายถึง Network คือ องค์กรภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน บุคคล ชุมชน หน่วยงานท้องถิ่น ตลอดจน ผู้ปกครอง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถศึกษาต่อได้ทั้งสายสามสามัญ และ สายอาชีพ พัฒนางานอาชีพเพื่อการมีงานทำ สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตไม่เป็นภาระของคนในครอบครัว ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นสมาชิกที่ดีของประเทศชาติ และ พล โลก

โรงเรียนมีการจัดการเครือข่ายภาคีในการพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น เครือข่ายด้านฟื้นฟูสมรรถภาพและสุขอนามัย โดยฝ่ายงานฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้ประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ภาควิชากายภาพบำบัด และภาควิชากิจกรรมบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาควิชาออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กองพันสัตว์ต่าง (ค่ายตากสิน) มูลนิธิขาเทียมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ฯลฯ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับบริการที่ดีที่สุด และคงไว้ซึ่งความสามารถทางร่างกาย ลดข้อจำกัด และพัฒนาศักยภาพสูงสุด เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการสร้างเครือข่ายทางด้านวิชาการ เครือข่ายด้านอาชีพ เครือข่ายด้าน ICT เป็นต้น โดยมีแนวทางการสร้างเครือข่ายร่วมพัฒนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามขั้นตอนคือ 1) การแสวงหาผู้ร่วมพัฒนา 2) การสร้างข้อตกลงและร่วมวางแผน

พัฒนาสมรรถนะเชิงบูรณาการแก่ผู้เรียน 3) การร่วมดำเนินงานและกำกับ ติดตาม ประเมินผล และ 4) การทบทวนผลการดำเนินงาน

รูปแบบการบริหารจัดการ 2SIEBN ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีความจำเป็น พิเศษให้ได้รับทักษะในการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการทั้ง 5 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถ ในการสื่อสาร 3) ด้านความสามารถในการคิด 3) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

แผนภาพที่ 4.1 รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

3. ผลการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตาราง 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความเป็นไปได้
ความถูกต้อง	4.67	0.51	มากที่สุด
ความเหมาะสม	4.60	0.53	มากที่สุด
ความเป็นไปได้	4.73	0.48	มากที่สุด
ประโยชน์	5.00	0.00	มากที่สุด
โดยรวม	4.75	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการตรวจสอบรูปแบบ ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.38$)

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินด้านความถูกต้องของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน

ด้านความถูกต้อง	ผลการประเมิน		
	μ	σ	ระดับ
1 รูปแบบนี้มีความถูกต้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้	4.80	0.45	มากที่สุด
2 รูปแบบนี้มีความถูกต้องตามรูปแบบมีความชัดเจน และผลที่ได้จากการดำเนินการมีประโยชน์ต่อสถานศึกษา	4.60	0.55	มากที่สุด
3 รูปแบบนี้มีความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.60	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบตรวจสอบรูปแบบด้านความถูกต้อง ของรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ($\mu = 4.67$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รูปแบบนี้มีความ

ถูกต้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้าง สมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ($\mu=4.80$) รองลงมาคือรูปแบบนี้มีความถูกต้องตามรูปแบบ มีความชัดเจนและผลที่ได้จากการดำเนินการมีประโยชน์ต่อสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ($\mu=4.60$) และรูปแบบนี้มีความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ได้จริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ($\mu=4.60$)

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบตรวจสอบรูปแบบด้านความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน

	ด้านความเหมาะสม	ผลการประเมิน		
		μ	σ	ระดับ
1	รูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่	4.60	0.55	มากที่สุด
2	รูปแบบมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อื่น ๆ ภายใต้นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.60	0.54	มากที่สุด
3	รูปแบบมีระบบองค์ประกอบที่ชัดเจน	4.40	0.55	มากที่สุด
4	กระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
5	แนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ระบุไว้ในรูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.60	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบตรวจสอบรูปแบบด้านความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ($\mu=4.67$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แนวทางการพัฒนาการ

บริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ที่ระบุไว้ในรูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ($\mu=4.80$) รองลงมาคือรูปแบบนี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ รูปแบบมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อื่น ๆ ภายใต้นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติจริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ($\mu=4.60$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รูปแบบมีระบบองค์ประกอบที่ชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.4 ($\mu=4.40$)

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินด้านความเป็นไปได้ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน

	ด้านความเป็นไปได้	ผลการประเมิน		
		μ	σ	ระดับ
1	รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.80	0.45	มากที่สุด
2	รูปแบบนี้เป็นที่ยอมรับได้	4.60	0.55	มากที่สุด
3	ความเป็นไปได้ที่สถานศึกษาอื่น ๆ ในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.73	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ($\mu=4.67$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และความเป็นไปได้ที่สถานศึกษาอื่น ๆ ในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 ($\mu=4.80$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รูปแบบนี้เป็นที่ยอมรับได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ($\mu=4.60$)

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินด้านความเป็นประโยชน์ ของการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน

	ด้านความเป็นประโยชน์	ผลการประเมิน		
		μ	σ	ระดับ
1	รูปแบบนี้มีประโยชน์ต่อสถานศึกษาอื่นในสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5.00	0.00	มากที่สุด
2	การนำรูปแบบไปใช้ทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจในการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมากยิ่งขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
3	การดำเนินการตามรูปแบบมีความชัดเจนและผลที่ได้จากการดำเนินการมีประโยชน์ต่อสถานศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		5.00	0.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ($\mu=5.00$) โดยทุกรายการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 ($\mu=5.00$)

ระยะที่ 3 ผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

จากผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการ 2SIEBN MODEL ไปใช้ในการดำเนินการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และศึกษาผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครู นักเรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้มีส่วนได้เสียที่มีผลต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับปีการศึกษา 2563 มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และจากผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ (เปรียบเทียบปีการศึกษา 2562 และ 2563)

ผลการศึกษา	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	ผลการพัฒนา
	ร้อยละ/ระดับ	ร้อยละ/ระดับ	ร้อยละ
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่ม สาระการเรียนรู้	90.95 ระดับดีเยี่ยม	93.05 ระดับดีเยี่ยม	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.10
ภาษาไทย	87.19	91.45	4.26
คณิตศาสตร์	87.55	88.45	0.90
วิทยาศาสตร์	92.78	94.19	1.41
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	90.67	93.61	2.94
ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ)	88.27	89.85	1.58
สุขศึกษาพลศึกษา	93.64	95.52	1.88
ศิลปะ	96.09	96.93	0.84
การทำงานอาชีพ	91.44	94.04	2.60
2. ผลการประเมินสมรรถนะผู้เรียน	86.93 ระดับดี	90.03 ระดับดีเยี่ยม	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.10
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	86.94	89.14	2.20

ผลการศึกษา	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	ผลการพัฒนา
	ร้อยละ/ระดับ	ร้อยละ/ระดับ	ร้อยละ
ด้านความสามารถในการคิดและแก้ปัญหา	85.71	87.41	1.70
ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	88.49	93.72	5.23
ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	84.06	86.51	2.45
ด้านความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างอิสระ	89.45	93.41	3.96

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผลการศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการ การเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ มีดังนี้

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2562 ภาพรวมอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม ร้อยละ 90.95 ปีการศึกษา 2563 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม ร้อยละ 93.05 จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับดีเยี่ยม ทั้งสองปีการศึกษา แต่มีผลการพัฒนาความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.10 ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้รูปแบบการบริหารจัดการ การเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ผู้เรียนมีผลการประเมินสมรรถนะเชิงบูรณาการ การศึกษา 2562 ภาพรวมอยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 86.93 ปีการศึกษา 2563 ผู้เรียนมีผลการประเมินสมรรถนะเชิงบูรณาการ ภาพรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 90.03 มีผลการพัฒนาความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.10

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2SIEBN ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 รายข้อ

ข้อ	ผลการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	โรงเรียนกำหนดโครงสร้าง นโยบาย กลยุทธ์ เป้าประสงค์ อุดมการณ์และเอกลักษณ์เหมาะสม ตรงกับบริบทของโรงเรียนและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ	4.24	0.53	มาก	25	4.73	0.44	มากที่สุด	8
2	โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครู และบุคลากรมีการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเอง	4.41	0.63	มาก	20	4.74	0.45	มากที่สุด	7
3	โรงเรียนจัดการบริหารแบบมีส่วนร่วมมีการวางแผนการทำงานและพัฒนาางานร่วมกันของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน	4.36	0.70	มาก	22	4.74	0.45	มากที่สุด	7
4	โรงเรียนได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานมุ่งสู่การพัฒนาทักษะ สมรรถนะที่สำคัญของนักเรียนอย่างมีคุณภาพ	4.36	0.63	มาก	22	4.75	0.44	มากที่สุด	6
5	ผู้บริหารมีการดำเนินงานด้วยความเข้าใจ เข้าถึงอย่างแท้จริง ในการพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและทักษะชีวิต	4.36	0.69	มาก	22	4.74	0.43	มากที่สุด	7

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
6	บุคลากรทุกด้านในโรงเรียนมีความรัก ความหวังดี ยอมรับซึ่งกันและกัน ร่วมมือและทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์ การดำเนินงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ	4.22	0.71	มาก	26	4.76	0.42	มากที่สุด	5
7	ผู้บริหารมีความเที่ยงธรรม บริหารงานตามหลักคุณธรรม มีจริยธรรม แสดงความรัก ห่วงดีต่อบุคลากรทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเสมอ	4.32	0.70	มาก	24	4.64	0.49	มากที่สุด	14
8	ผู้บริหารมีความตระหนัก แสดงความปรารถนาและเน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะพัฒนาความสามารถให้เต็มความศักยภาพ ภายใต้งैอนใจและข้อจำกัดที่หลากหลาย	4.44	0.64	มาก	17	4.76	0.42	มากที่สุด	5
9	ครู ผู้บริหาร ส่งเสริม สร้างความปรองดองและการจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างสร้างสรรค์	4.48	0.62	มาก	14	4.75	0.43	มากที่สุด	6
10	ผู้บริหารมีการเอื้ออำนวยความสะดวก ควบคุม กำกับ และประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	4.38	0.65	มาก	21	4.76	0.42	มากที่สุด	5
11	ครูผู้สอนมีการออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมตรงกับความต้องการ	4.38	0.62	มาก	21	4.76	0.44	มากที่สุด	5

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
	จำเป็นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ								
12	ครูผู้สอนมีการวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) ของนักเรียนแต่ละคนตามความต้องการจำเป็น เหมาะสม สอดคล้อง กับศักยภาพความสามารถของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.46	0.65	มาก	16	4.73	0.44	มากที่สุด	8
13	ครูผู้สอนมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.35	0.69	มาก	23	4.74	0.44	มากที่สุด	7
14	ครูและบุคลากรมีการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพของนักเรียนตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคลด้วยการบูรณาการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน	4.67	0.51	มาก	7	4.78	0.41	มากที่สุด	4
15	ครูและบุคลากรมีความตระหนักรู้เข้าใจ และสามารถจัดการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านร่างกาย จิตใจ พฤติกรรมได้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคลตามพยาธิสภาพ	4.60	0.56	มาก	10	4.70	0.47	มากที่สุด	11
16	โรงเรียน จัด ให้ มี งาน ฟื้นฟูสมรรถภาพ พยาบาลเพื่อทำการฟื้นฟูสมรรถภาพ บำบัดรักษาพยาธิสภาพ และสุขภาวะเบื้องต้นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ	4.56	0.56	มากที่สุด	11	4.76	0.42	มากที่สุด	5

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
17	โรงเรียนจัดการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้เรียนให้สามารถเข้าถึงบริการและปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยความสะดวก ขจัดอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ทั้งอาคาร สถานที่ แหล่งเรียนรู้ ยานพาหนะ สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใด ให้ครอบคลุม เหมาะสมกับความพิการของนักเรียน	4.42	0.58	มาก	19	4.74	0.45	มากที่สุด	7
18	ผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรมีความตระหนักถึง เข้าใจและเข้าถึงความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล สามารถวางแผน ดำเนินงาน/กิจกรรม ได้เหมาะสมตรงกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.36	0.62	มาก	22	4.84	0.36	มากที่สุด	2
19	ผู้บริหารได้วางแผน ดำเนินงาน จัดวางตัวบุคลากรได้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติรวมทั้งมีการ ควบคุมกำกับ ติดตามผล	4.47	0.59	มาก	15	4.76	0.44	มากที่สุด	5
20	ผู้บริหาร คณะครูและบุคลากร ร่วมกันจัดซื้อ จัดหาประสานงาน หน่วยภูมิปัญญาท้องถิ่น งานต่างๆ ชุมชนในการให้บริการ สื่อ อุปกรณ์	4.43	0.63	มาก	18	4.72	0.44	มากที่สุด	9

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
	นวัตกรรมเทคโนโลยี ภายอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดให้ เหมาะสมเพียงพอกับนักเรียน								
21	นักเรียนทุกคนได้รับการฟื้นฟู สมรรถภาพด้านต่างๆ ตามความ บกพร่อง ความต้องการจำเป็นของ แต่ละบุคคลอย่างทั่วถึง	4.36	0.68	มาก	22	4.74	0.43	มาก ที่สุด	7
22	โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุน มุ่งให้ นักเรียนที่บกพร่องทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ได้ พัฒนาทักษะชีวิต สามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สมรรถนะสำคัญ	4.64	0.54	มาก	8	4.74	0.43	มาก ที่สุด	7
23	นักเรียนที่บกพร่องทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ มี ความสามารถในการเรียนรู้ตาม หลักสูตรมีคุณภาพเป็นไปตาม เป้าหมายของโรงเรียน	4.71	0.50	มาก	5	4.85	0.35	มาก ที่สุด	1
24	นักเรียนมีพัฒนาการสื่อสาร สามารถ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ตาม ศักยภาพ	4.32	0.61	มาก	24	4.69	0.46	มาก ที่สุด	12
25	นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา สามารถวิเคราะห์ แก้ปัญหา อุปสรรค เฉพาะหน้าและตาม สถานการณ์ต่างๆที่ประสบอยู่ ได้ อย่างสมเหตุสมผล	4.43	0.54	มาก	18	4.68	0.48	มาก ที่สุด	13

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
26	นักเรียนทักษะการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ มีวิจารณญาณ อย่างเป็นระบบ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง	4.48	0.52	มาก	14	4.68	0.46	มากที่สุด	13
27	นักเรียนมีทักษะชีวิต สามารถเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรม กิจกรรมประจำวัน ทำงาน มีปฏิสัมพันธ์ สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลก	4.55	0.53	มาก	12	4.70	0.47	มากที่สุด	11
28	นักเรียนมีทักษะการเลือกใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีอย่างหลากหลายมีทักษะการใช้เทคโนโลยี ด้วยกระบวนการที่เหมาะสมประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานต่างๆ ได้ตามศักยภาพแต่ละช่วงวัย	4.53	0.52	มาก	13	4.71	0.46	มากที่สุด	10
29	นักเรียนมีทักษะอาชีพพื้นฐาน สามารถปฏิบัติกิจกรรมเป็นขั้นตอนตามความยาก-ง่าย สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล	4.56	0.52	มาก	11	4.71	0.46	มากที่สุด	10
30	นักเรียนสามารถประยุกต์นำความรู้ต่างๆ ประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้	4.10	0.62	มาก	27	4.81	0.40	มากที่สุด	3
31	โรงเรียนรับการส่งเสริม สนับสนุน จากหน่วยงานการพัฒนาบุคลากรให้	4.72	0.49	มากที่สุด	4	4.62	0.49	มากที่สุด	15

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
	มีองค์ความรู้ด้านต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสังกัด								
32	โรงเรียนมีการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพจากองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างต่อเนื่อง	4.64	0.42	มากที่สุด	8	4.76	0.42	มากที่สุด	8
33	โรงเรียนมีการระดมทรัพยากรด้านต่างๆ เพื่อยกระดับเพิ่มขีดความสามารถให้เกิดผลสัมฤทธิ์สมรรถนะสำคัญของนักเรียนสูงขึ้นและมีคุณภาพ	4.74	0.44	มากที่สุด	3	4.74	0.44	มากที่สุด	7
34	การเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการต่างๆ ของชุมชน หน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความสามัคคีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	4.70	0.46	มากที่สุด	6	4.72	0.44	มากที่สุด	7
35	โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะสมรรถนะสำคัญและคุณภาพชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ	4.32	0.65	มาก	24	4.72	0.45	มากที่สุด	6
36	โรงเรียนมีการวางแผนดำเนินงานจัดกิจกรรม/โครงการตามความสนใจของนักเรียน โดยคำนึงถึงศักยภาพ	4.62	0.52	มากที่สุด	9	4.75	0.43	มากที่สุด	7

ข้อ	รูปแบบ	ระดับความพึงพอใจ							
		2562				2563			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
	ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ								
37	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตที่เหมาะสม ปลอดภัยสำหรับนักเรียนและบุคลากรทุกคนให้มีความสุข	4.10	0.59	มาก	27	4.73	0.45	มากที่สุด	5
38	โรงเรียนมีการบริหารงานฝ่ายบริหารงานทั่วไป บุคคล วิชาการและงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพสามารถขับเคลื่อนงาน/กิจกรรมโครงการต่างๆได้อย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์	4.76	0.48	มากที่สุด	2	4.74	0.45	มากที่สุด	14
39	โรงเรียนมีการบริหารขับเคลื่อนให้องค์กรมีความเป็นเลิศในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านการร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ	4.74	0.46	มากที่สุด	3	4.78	0.41	มากที่สุด	5
40	โรงเรียนสร้างองค์กรภาคีเครือข่ายชุมชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน บุคคล รวมถึงองค์กรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ปกครองเพื่อพัฒนา นักเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะสำคัญทั้งการศึกษาต่อที่สูงขึ้นและ/หรือ การต่อยอดอาชีพของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	4.84	0.40	มากที่สุด	1	4.75	0.43	มากที่สุด	6

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2SIEBN ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 ราชข้อ พบว่า ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2SIEBN ปีการศึกษา 2563 มากกว่าปี 2562 ทุกรายข้อ

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2SIEBN ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563

ผลการศึกษา	ปีการศึกษา 2562		ปีการศึกษา 2563		t - value	p
	(n=150)		(n=150)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความพึงพอใจต่อผลการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2SIEBN	4.48	0.24	4.73	0.36	7.38*	.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 ความพึงพอใจของ ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ 2SIEBN ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ ครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีต่อผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการ การเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563

ผลการศึกษา	ปีการศึกษา 2562		ปีการศึกษา 2563		t – value	p
	(n=150)		(n=150)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความพึงพอใจที่มีต่อผลการใช้ รูปแบบการบริหารจัดการการ เสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการ สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่	4.06	0.72	4.51	0.64	33.23	.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ความพึงพอใจของ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีต่อผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการเสริมสร้างสมรรถนะเชิงบูรณาการสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563 นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)